

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis krajowy, taki jak zawarty w art. 37 ust. 6 statutu pracowników, który uzależnia wykonanie prawa do pogodzenia życia rodzinnego pracownika z jego życiem zawodowym w celu sprawowania bezpośredniej opieki nad dziećmi lub członkami rodziny pozostającymi na jego utrzymaniu, od konieczności zmniejszenia przez tego pracownika, w każdym przypadku, zwykłego wymiaru czasu pracy, któremu towarzyszy proporcjonalne obniżenie wynagrodzenia, jest sprzeczny z art. 8, 10 i 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 23 i art. 33 ust. 2 karty praw podstawowych oraz art. 1 i art. 14 ust. 1 dyrektywy 2006/54⁽¹⁾, wszystkie w związku z dyrektywą 2010/18⁽²⁾ w sprawie wdrożenia zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2006, L 204, s. 23).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2010/18/UE z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie wdrożenia zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC oraz uchylająca dyrektywę 96/34/WE (Dz.U. 2010, L 68, s. 13).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 4 czerwca 2018 r. – María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz y Luis Salas Fernández (como heredero de Lucía Sánchez de la Peña) / Administración del Estado

(Sprawa C-367/18)

(2018/C 294/35)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz y Luis Salas Fernández (como heredero de Lucía Sánchez de la Peña)

Strona pozwana: Administración del Estado

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy klauzulę 4 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona hiszpańskiemu uregulowaniu krajowemu, które w art. 12 ust. 3 Texto refundido del Estatuto del Empleado Público (Real Decreto Legislativo [5]/2015, de 30 de octubre) (ustawa o statucie osób zatrudnionych w sektorze publicznym – tekst jednolity, królewski dekret ustawodawczy 2/2015 z dnia 30 października) przewiduje swobodne odwołanie bez odprawy, a z drugiej strony, ustanawia odprawę w art. 49.1.c) Texto refundido del Estatuto de los Trabajadores (Real Decreto Legislativo 2/2015, de 23 de octubre) (kodeks pracy – tekst jednolity, królewski dekret ustawodawczy 2/2015 z dnia 23 października) na wypadek rozwiązania umowy o pracę z przyczyn określonych przez prawo?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy zakresem regulacji klauzuli 5 porozumienia ramowego jest objęty środek, taki jak ten ustanowiony przez prawodawcę hiszpańskiego, polegający na ustaleniu odprawy w wysokości 12 dziennych stawek wynagrodzenia za każdy przepracowany rok, którą pracownik ma otrzymać po rozwiązaniu umowy o pracę na czas określony, nawet gdy zatrudnienie na czas określony ograniczono do jednej umowy?

- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy za sprzeczny z klauzulą 5 porozumienia ramowego należy uznać przepis prawa, który przyznaje pracownikom zatrudnionym na czas określony odprawę z tytułu rozwiązania umowy o pracę w wysokości 12 dziennych stawek wynagrodzenia za każdy przepracowany rok, ale wyklucza taką odprawę w odniesieniu do wspomnianych wcześniej pracowników zatrudnianych na stanowiskach doradczych i asystenckich w sytuacji, gdy dochodzi do ich swobodnego odwołania[?]

⁽¹⁾ Dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. 1999, L 175, s. 43)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Portugalia) w dniu 7 czerwca 2018 r. – Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-373/18)

(2018/C 294/36)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas

Strona pozwana: Autoridade Tributária e Aduaneira

Pytania prejudycjalne

Czy pozycja 26.1 Tabela Geral do Imposto do Selo (ogólnej tabeli opłaty skarbowej) w brzmieniu nadanym przez art. 3 dekretu z mocą ustawy nr 322-B/2001 z dnia 14 grudnia, przewidująca pobór Imposto do Selo (opłaty skarbowej) w przypadku utworzenia spółki kapitałowej (spółki akcyjnej), której kapitał zakładowy został w całości pokryty wkładami pieniężnymi, narusza art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady nr 69/335/EWG ⁽¹⁾ z dnia 17 lipca 1969 r. w brzmieniu nadanym dyrektywą Rady nr 85/303/EWG ⁽²⁾ z dnia 10 czerwca 1985 r.?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 17 lipca 1969 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. 1969 r., L 249, s. 25).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady z dnia 10 czerwca 1985 r. zmieniająca dyrektywę 69/335/EWG dotyczącą podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. 1985 r., L 156, s. 23).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 8 czerwca 2018 r. – postępowanie karne przeciwko AH, PB, CX, KM, PH

(Sprawa C-377/18)

(2018/C 294/37)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Strony w postępowaniu głównym

AH, PB, CX, KM, PH